

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.VII.21.628/2015/4.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Béres Zoltán ügyvéd (által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen szerződés megszűnésének megállapítása iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 15.P.50.636/2014. számon indult és a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.631.069/2015/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából lényeges tényállás szerint a felperes és az alperes jogelődje 2007. május 15-én ingatlanvásárlás céljából deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek. A felperes a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 200/B. §-a alapján 2011. december 30-án végtörlesztési kérelmet nyújtott be az alpereshez, melyen a végtörlesztés napjaként 2012. február 28-át jelölte meg. Az alperes 2012. január 5-én tartozás-kimutatást készített, amelyet elküldött a felperesnek. Ennek alapján a felperes közeli hozzátartozója a saját bankszámlájáról 3.371.000 Ft-ot utalt át a felperes alperesnél vezetett bankszámlájára. Az alperes a felperes ezen számláján rendelkezésre álló összegből 2012. január 13-án, illetve a 2012. február 14-én esedékes törlesztő részleteket levonta. A végtörlesztés napján 2012. február 28-án az alperes a felek közötti kölcsönszerződést nem szüntette meg, mivel a rendelkezésre álló összeg a teljes tőketartozás kiegyenlítésére már nem volt elegendő. Az alperes a 2012. március 14-én esedékes havi törlesztő részletet is levonta, majd 2012. április 10-én a végtörlesztésre átutalt megmaradt összeget visszautalta a felperes közeli hozzátartozójának számlájára.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy a peres felek között létrejött kölcsönszerződés a végtörlesztés folytán megszűnt, és ennek jogkövetkezményei levonására is irányult keresete. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogszabálysértő magatartást követett el azzal, hogy nem biztosította a felperes számára a Hpt. 200/B. §-ában meghatározott végtörlesztési lehetőséget. Álláspontja szerint az alperes a tartozáskimutatást nem egyértelműen állította össze, illetve a végtörlesztésre szánt pénzösszeg átutalása után semmilyen értesítést, írásbeli felszólítást nem küldött a felperesnek arról, hogy milyen befizetésre lenne még szükség. Az alperes ezáltal nem tett eleget a Ptk. 4. §-ában előírt együttműködési kötelezettségének sem.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a peres felek között létrejött kölcsönszerződés 2012. február 28-án megszűnt; egyúttal kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elszámolási kötelezettségét teljesítse a felperes felé. Megítélése szerint az alperes által készített tartozáskimutatás nem volt világos és egyértelmű, ezért nem teljesítette maradéktalanul a Hpt. 200/B. § (2), (3) és (3a) bekezdéseiben foglalt kötelezettségeit a felperes. Az alperes a tájékoztatási és értesítési kötelezettségének elmulasztásával a felek szerződési együttműködési kötelezettségét megszegte, elvonta annak lehetőségét

a felperestől, hogy a Hpt. alapján a szerződést megszüntesse. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel megállapította: a felperes a Hpt. 200/B. §-ában előírt végtörlesztési feltételeknek megfelelt, az alperes által meghatározott tartozáskimutatásnak megfelelően a forint összeget az alperes rendelkezésére bocsátotta, a szerződés tényleges megszüntetése azonban az alperes jogszabálysértése miatt nem történhetett meg. Ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helytadva megállapíthatónak találta, hogy a felek közötti kölcsönszerződés 2012. február 28-án a Ptk. 319. § (1) bekezdése alapján megszűnt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: a tartozáskimutatásban az alperes kifejezetten felhívta a felperes figyelmét arra, hogy az általa megjelölt értéknapi két törlesztőrészlet - 2012. január 13-án és 2012. február 14-én - esedékessé válik, amelyeket az előtörlesztéstől függetlenül teljes egészében meg kell fizetnie. Az alperes egyértelmű tájékoztatást adott a felperesnek arról, hogy a végtörlesztés lebonyolításához milyen összegű és mikor esedékes tartozás megfizetésére van szükség. A felperes maga sem vitatta, hogy az alperes tájékoztatása ellenére a megjelölt értéknapi esedékessé váló törlesztőrészlet fizetési kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget. Az alperes ezért helyesen hivatkozott arra, hogy a megjelölt értéknapi a felperes szerződésszegő magatartása miatt nem állt rendelkezésre elegendő összeg a szerződés végtörlesztéssel történő megszüntetéséhez. A kölcsönszerződésből fennálló tartozás maradéktalan megfizetése hiányában nem álltak fenn a Hpt. 200/B. §-a szerinti végtörlesztés feltételei, ezért nem volt helye a szerződés végtörlesztéssel történő megszüntetésének. A másodfokú bíróság kiemelte: a felperes által hivatkozott esetleges alperesi szerződésszegés - az együttműködési kötelezettség megszegése - annak bizonyítottsága esetén sem eredményezhette volna önmagában a felek közötti szerződés megszűnését.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helytadó határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe, 221. §-ába és a Hpt. 200/B. §-ába, 206. §-ába ütköző módon változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét és utasította el a keresetét. Állította, hogy az alperes ügyintézője akként nyilatkozott, hogy január 30. napjával zárják le a szerződést, illetve nem kell megfizetni a havi részleteket, ha a tőketartozást megfizette. Álláspontja szerint az alperes nem tett eleget együttműködési kötelezettségének, amikor észlelve az esetleges hiányt, nem tájékoztatta arról a felperest, illetve nem tette számára lehetővé annak pótlását. A felperes mindenben a Hpt.

200/B. §-a szerint járt el: a végtörlesztés folyamatát elindította, határidőn belül az alperes rendelkezésére bocsátotta a megjelölt tőkeösszeget. A másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletével ellentétes végkövetkezése a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésén, a hivatkozott jogszabályok téves értelmezésén alapul.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria rögzíti, abban nem volt vita a per során a felek között, hogy a felperes a végtörlesztés lehetőségének igénybe vételére jogosult volt, a végtörlesztés iránti kérelmét a Hpt. 200/B. § (2) bekezdés c) pontjában előírt határidőn belül nyújtotta be. Azt sem vitatta a felperes, hogy megkapta az alperes által 2012. január 5-én kiállított tartozáskimutatást.

Az eljáró bíróságok jogértelmezése abban tért el egymástól, hogy ez a tartozáskimutatás egyértelműen tartalmazta-e a felperes fizetési kötelezettségeit, így az megfelelt-e a Hpt. 206. § (1) bekezdésében írt követelményeknek, a tájékoztatás egyértelmű, közérthető és teljes körű volt-e.

A Kúria a másodfokú bíróság jogi álláspontját osztotta. Az alperes 2012. január 10-én kelt levele egyértelműen tartalmazta - egyébként a felperes által megjelölteknek megfelelően - a végtörlesztés értéknapiját, 2012. február 28-át. A tartozáskimutatás világosan és egyértelműen, a Hpt. 206. §-a követelményének megfelelően tájékoztatta a felperest arról, hogy 2012. február 28-áig a végtörlesztés értéknapiig két törlesztőrészlet válik még esedékessé, amelyeket a felperesnek teljes egészében meg kell fizetnie. A felperes a perben csak állította, de nem bizonyította, hogy a végtörlesztés értéknapiját közös megállapodással módosították. A Kúria a másodfokú bírósággal egyezően utal arra, hogy az alperes vonatkozó, a jogszabály által biztosított rögzített árfolyamon történő végtörlesztésről szóló tájékoztatójának 4.4. pontja egyértelműen tartalmazta, hogy az alperes által visszaigazolt végtörlesztési értéknapi milyen eljárás keretében módosítható. Ezen eljárás betartását a felperes nem igazolta. Sem a csatolt okiratokból, sem a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből nem következik, hogy a végtörlesztés értéknapija az a nap, amelyen a tőketörlesztés megtörténik. Emiatt tényként állapítható meg, hogy a végtörlesztés a Hpt. 200/B. § (3) bekezdése szerint nem történt meg.

A másodfokú bíróság a kifejtettekre tekintettel a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, abból helyes jogi következtetésre jutott, döntését a szükséges terjedelemben megindokolta. Ezért a jogerős

ítélet a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében, a 221. §-ban írtakat nem sérti.

A felperes a per során mindvégig és a felülvizsgálati kérelmében is sérelmezte az alperes együttműködésének hiányát. A Kúria ezzel kapcsolatban is egyetért a másodfokú bírósággal: ha a perbeli konkrét tényállás mellett az alperes együttműködési kötelezettségének megsértése megállapítható lenne az sem tenné lehetővé a keresetnek megfelelő tartalmú határozat meghozatalát. A fent írtakból következően a szerződés végtörlesztéssel nem szűnt meg, mivel a felperes fizetési kötelezettségeinek maradéktalanul nem tett eleget. Ezért nincs lehetőség annak megállapítására, hogy a perbeli kölcsönszerződés 2012. február 28-án megszűnt.

A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt szabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett tevékenységgel arányban álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Ennek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdései alkalmazásával állapította meg.

Budapest, 2016. január 12.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró